



Journal of Education  
Graduate Studies Research, KKU.

<https://www.tci-thaijo.org/index.php/EDGKKUJ>

การศึกษาความสามารถในการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ

A Study of Chinese Speaking Ability for Grade 12 Students Using Cooperative Learning (TGT) Together with Role Playing

อัจจิมา ม่วงน้อย<sup>1\*</sup> และ สิทธิพล อาจอินทร์<sup>2</sup>

Ajjima Muangnoi<sup>1\*</sup> and Sitthipon Art-in<sup>2</sup>

<sup>1\*</sup> นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Khon Kean University

<sup>2</sup> รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Associate Professor, Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education, Khon Kean University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้จุดประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ โดยนักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาจีนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด และ

2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ฉะเชิงเทรา จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาจีน เฉลี่ยเท่ากับ 21.77 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.07 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับบทบาทสมมติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

**คำสำคัญ:** การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT, กิจกรรมบทบาทสมมติ, ความสามารถในการพูดภาษาจีน

\*Corresponding author Tel: 0952560648

E-mail address: at123\_123@hotmail.com

## Abstract

The objectives of the present research study were

1. to study grade 12 students' Chinese language speaking ability by using Team Game Tournament with Role Playing so that the students made a mean achievement in Chinese language speaking of 70% of the full marks or better and at least 70% of the students in the group passed the criterion of 70% and

2. to study the students' satisfaction with the learning activities. The target group consisted of 30 grade 12 students in Ganjanapisek Wittayalai School in Chacherngsao Province. The collected data were analyzed for arithmetic mean, standard deviation and percentage. Results of the study indicated that: 1) students made a mean learning achievement score of 21.77 or 87.07 of the full marks and 28 students or 93.33% of the group passed the criterion which was higher than the prescribed criterion of 70/70; 2) students expressed their satisfaction with the learning activities basing on the Team Game Tournament together with Role Playing, as a whole, at the "high" level.

**Keywords:** Team Game Tournament (TGT), Role Playing, Chinese Language Speaking Ability

## บทนำ

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมตามวิวัฒนาการของโลก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่เกิดการกระตุ้นทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและสังคมในด้านบวก ทำให้ผู้คนทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารและสร้างสัมพันธภาพกันได้อย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และวัฒนธรรม โดยมีภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเชื่อมโยงและเปิดโอกาสให้มนุษย์แสวงหาความรู้ได้ทั่วทุกทิศทาง ภาษาจีนเป็นภาษาทางการซึ่งเป็นที่ยอมรับขององค์การสหประชาชาติและเป็นภาษาสากล มีผู้ใช้ในฐานะเจ้าของภาษาเป็นจำนวนถึง 1 ใน 6 ของประชากรโลก กล่าวคือ มากกว่าหนึ่งพันสามร้อยล้านคน ภาษาจีนจึงนับได้ว่าเป็นภาษาซึ่งมีผู้ใช้กันมากที่สุด (สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ, 2553) ภาษาจีนจึงเป็นอีกภาษาหนึ่งที่มีบทบาทอย่างมาก และปฏิเสธไม่ได้ว่าการรู้ภาษาจีนย่อมมีประโยชน์อย่างยิ่ง คนที่สามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารได้คล่องแคล่ว ก็เท่ากับมีเครื่องมือชิ้นสำคัญที่จะนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ การประกอบอาชีพ การขยายโอกาสทางธุรกิจ และการศึกษาหาความรู้ในวิทยาการแขนงต่างๆ (เชมณัญญ์ ทรัพย์เกษมชัย, 2557) ในปัจจุบันได้มีการปรับปรุงวิธีการ

เรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อผู้เรียนจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และมีทักษะตลอดจนเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาจีนซึ่งเป็นภาษาที่สามที่มีความจำเป็น ภาษาจัดเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มนุษย์จะต้องใช้ภาษาในการรับความรู้ ความคิด และความรู้สึกของผู้อื่น โดยวิธีฟัง และอ่าน นอกจากนั้นมนุษย์จะใช้ภาษาในการส่งหรือถ่ายทอดความรู้ ความคิดและความรู้สึกของตนเองไปยังผู้อื่นด้วยวิธีเขียนและพูด (สวัสต์ บันเทิงสุข, 2553)

การจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรที่เป็นที่แพร่หลายในการสอนวิชาภาษาจีนในทุกระดับชั้น คือการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำทักษะพื้นฐานภาษาจีนทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียนไปใช้ในการสถานการณ์จริง ได้ โดยความสามารถพื้นฐานในการเรียนรู้ทุกด้านจะมีความเกี่ยวข้องกัน แต่หากจะมองปลีกย่อยของแต่ละด้านพบว่า ความสามารถในการพูดนั้น เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมาก เนื่องจากเป็นความสามารถเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK คือการสอบวัด

ระดับความรู้ภาษาจีนมาตรฐานสากลสำหรับผู้ที่ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง จัดโดยสำนักงานเผยแพร่ภาษาจีนระหว่างประเทศ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง สำนักงานกรุงเทพ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นตัวแทนจัดสอบการวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK ในเขตกรุงเทพฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 สำนักงานเผยแพร่ภาษาจีนระหว่างประเทศได้เปลี่ยนระบบการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK เป็นระบบใหม่ โดยแบ่งการสอบออกเป็นสองส่วน คือ สอบข้อเขียน และการพูด จากรายงานการวิจัย ผลการสอบวัดระดับภาษาจีนของผู้เรียนในปี 2550-2552 มีจำนวนผู้สอบผ่าน ร้อยละ 32.72 ,22.63 และ 36.29 ตามลำดับ (ศุภชัย แจ่มใจ, 2552) แม้ว่าโดยรวมแนวโน้มระดับภาษาจีนของผู้เรียนดีขึ้น แต่ผู้เรียนส่วนใหญ่ก็ยังสอบไม่ผ่านมาตรฐานที่กำหนดไว้

จากสภาพบริบทโรงเรียนกาญจนาภิเษก วิทยาลัยฉะเชิงเทรา พบว่า นักเรียนส่วนมากอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาจีน จึงทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสได้พูดภาษาจีน นอกจากจะได้รับการฝึกในชั้นเรียนเท่านั้น นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกพูดภาษาจีน และมีส่วนร่วมในการเรียนน้อย เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนเน้นด้านการใช้ไวยากรณ์ในการออกเสียงบ้างเป็นบางครั้ง ขาดการลงมือจัดการเรียนด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนขาดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกัน นอกจากนี้ นักเรียนส่วนใหญ่ยังมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการพูดภาษาจีน เนื่องจากนักเรียนไม่ได้รับการฝึกพูดภาษาจีนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ เมื่อนักเรียนจำเป็นต้องพูด นักเรียนจะรู้สึกกลัว และอาย นอกจากนี้ผลการทดสอบในด้าน การพูดภาษาจีน (จากข้อสอบ HSKK ระบบใหม่สอบพูดระดับต้น) ปีการศึกษา 2557-2558 พบว่ามีจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนการพูดผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 38.54 และ 40.02 ของนักเรียนทั้งหมด (ฝ่ายวิชาการโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ฉะเชิงเทรา, 2558)

จากปัญหาข้างต้นผู้วิจัยมีความเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนนั้นมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะต้องฝึกความสามารถพื้นฐานทางการเรียนให้กับ

นักเรียน โดยผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ลงมือจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีรูปแบบที่น่าสนใจ กระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน ดังเช่นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการแข่งขันเป็นทีม (Team Game Tournament : TGT) ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือแข่งขันเป็นทีมโดยใช้เกม ซึ่งการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ดี การเรียนแบบร่วมมืออันเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน ผู้เรียนในกลุ่มมีระดับผลการเรียนต่างกัน การเรียนรู้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันโดยการเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีหนึ่ง ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้แบบมีส่วนร่วม จัดว่าเป็นการเรียนที่สามารถนำมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนที่มีคุณภาพได้อีกวิธีหนึ่ง จึงนับว่าเป็นวิธีเรียน ที่ควรนำมาใช้ได้กับการเรียนการสอนปัจจุบันเพื่อให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ประกาศิต อานภาพแสนยากร, 2555) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ในการสอนภาษาซึ่ง ธนชพร บุญปัน (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและพูด วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) โดยการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้ แข่งขันเป็นทีม (TGT) ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านทักษะการฟังและการพูด คิดเป็นร้อยละ 77.48 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์จำนวนนักเรียนที่กำหนด และกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่มีรูปแบบในการฝึกความสามารถในการพูดที่สนุกสนาน และเป็นเทคนิคการสอนที่เน้นพัฒนาความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ดังคำกล่าวของ Ladousse (1997) ที่กล่าวว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ฝึกการพูดที่สนุก ช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน และมีโอกาสฝึกพูดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าแสดงความรู้สึกที่ซ่อนอยู่ ให้ออกสื่อกับนักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น และเป็นแรงจูงใจนำไปสู่การเรียนรู้โดยอัตโนมัติ

จากแนวคิดดังกล่าว ทำให้ทราบว่าวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT และกิจกรรมบทบาทสมมติ สามารถส่งเสริมผลการเรียนรู้ทางด้านสติปัญญาพัฒนาตนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อที่จะนำมาแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องและพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาจีน โดยได้นำเอาเนื้อหาจากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยให้มีความเหมาะสมกับตรงกับความต้องการของผู้เรียน นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาครูผู้สอนวิชาภาษาจีนให้รู้จักแสวงหาความรู้และพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนอยู่เสมอ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนการสอน

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับ กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยนักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาจีนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับ กิจกรรมบทบาทสมมติ

### วิธีดำเนินการวิจัย

#### 1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Designs) โดยใช้การทดลองแบบหนึ่งกลุ่มวัดผลหลังการทดลอง (One-Shot Case Study)

#### 2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 6/2 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ฉะเชิงเทรา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษาเขต 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

### 3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับ กิจกรรมบทบาทสมมติ

3.2 ตัวแปรตาม คือ

- 1) ความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักเรียน
- 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ

### 4. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 5 เรื่อง 5 แผน แผนละ 3 ชม. รวม 15 ชั่วโมง ซึ่งผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

- 1) แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาจีน แบบถาม-ตอบ จำนวน 10 ข้อ ทดสอบหลังการสอนเสร็จสิ้น มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89
- 2) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ โดยใช้ข้อความที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94

### 5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

5.1 ปฐมนิเทศนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาจีนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยให้ความรู้เกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ

ตลอดจนชี้แจงบทบาทครู บทบาทนักเรียน วิธีการวัด และประเมินผล และเกณฑ์การให้คะแนน

5.2 ดำเนินการสอนตามแผนการสอน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 5 แผน 15 ชั่วโมง

5.3 ทดสอบความสามารถในการพูดภาษาจีน ของนักเรียน และประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับ กิจกรรมบทบาทสมมติ

## 6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยดำเนินการตาม ขั้นตอน ดังนี้

6.1 วิเคราะห์คะแนนความสามารถในการพูดภาษาจีน โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

6.2 วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์ในการแปลผล (บุญชม ศรีสะอาด, 2546) ดังนี้

| คะแนนเฉลี่ย | ความหมาย                   |
|-------------|----------------------------|
| 4.51-5.00   | ระดับความพึงพอใจมากที่สุด  |
| 3.51-4.50   | ระดับความพึงพอใจมาก        |
| 2.51-3.50   | ระดับความพึงพอใจปานกลาง    |
| 1.51-2.50   | ระดับความพึงพอใจน้อย       |
| 1.00-1.50   | ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด |

## สรุปและอภิปรายผล

### 1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ผู้วิจัยได้นำคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาจีนของนักเรียนมาวิเคราะห์ โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย และหาค่าคะแนนความ

เบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาจีนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2

โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ฉะเชิงเทรา

| จำนวน<br>(คน) | คะแนน<br>เต็ม | $\bar{X}$ | ร้อยละ | S.D. | การผ่านเกณฑ์ |        |
|---------------|---------------|-----------|--------|------|--------------|--------|
|               |               |           |        |      | จำนวน        | ร้อยละ |
| 30            | 25            | 21.77     | 87.07  | 2.30 | 28           | 93.33  |

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนมีคะแนนประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน เฉลี่ยเท่ากับ 21.77 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.07 จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับ กิจกรรมบทบาทสมมติ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้

### 2. อภิปรายผลการวิจัย

2.1 ความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับบทบาทสมมติช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดสูงขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนได้รับการฝึกพูดภาษาจีน และฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับบทบาทสมมติ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกสนทนากับเพื่อน อีกทั้งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้มีกระบวนการทำงานกลุ่มที่ให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน มีการช่วยเหลือกัน แลกเปลี่ยนความรู้

ซึ่งกันและกัน โดยกระบวนการดังกล่าวสอดแทรกอยู่ในขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพูดภาษาจีนให้นักเรียนได้ฝึกพูดโดยใช้คะแนนกลุ่มกระตุ้นให้นักเรียนพูดทำให้นักเรียนกล้าพูดมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับเกศรา อินทนนท์ (2556) พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษภายหลังได้รับการจัดการเรียนแบบร่วมมือแบบ TGT แตกต่างจากก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของสุมิตรา อังวัฒนากุล (2545) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีความสนุกสนาน มีความพึงพอใจในการเรียน ช่วยให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี และจากการที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้ พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้และให้การช่วยเหลือกันดีภายในกลุ่ม การสอดแทรกการสอนด้วยเกมทำให้นักเรียนมีความสุขและมีแรงกระตุ้นในการเรียน มีความสนุกสนานในการเรียน โดยอรพิน พงนานนท์ (2538) ได้กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ถือว่าเป็น Oral Communication ทักษะการพูด เป็นทักษะเบื้องต้นในการเรียนรู้ภาษา

**2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับ กิจกรรมบทบาทสมมติ** เนื่องจากนักเรียนได้เข้ากลุ่มแลกเปลี่ยนความรู้ อธิบายกับเพื่อนๆ ในกลุ่ม สร้างความสามัคคี อีกทั้งยังมีการแสดงบทบาทสมมติให้นักเรียนกระตุ้นความสนใจและมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น ช่วยในการฝึกความสามารถทางด้านภาษาจีนอีกด้วย ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่าด้านความรู้ที่ได้รับ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนก่อนที่จะนำมาพูดสนทนาในห้องเรียน มีองค์ความรู้เพียงพอในการต่อยอดจากเนื้อหาในบทเรียนสู่การปฏิบัติจริง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับบทบาทสมมติ สร้างความพึงพอใจให้กับนักเรียนในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับคัมภีร์การพิริมย์ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อ

พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 74.45 นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

## ข้อเสนอแนะ

### 1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกัน นักเรียนทุกคนรู้ว่าควรจะทำอย่างไร ที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามเป้าหมาย

1.2 ครูควรสะท้อนผลการปฏิบัติให้นักเรียนได้รับทราบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นักเรียนได้นำไปแก้ไขข้อบกพร่องและพัฒนาตนเองและภายในกลุ่ม

1.3 เรื่องที่ใช้ในการแสดงบทบาทสมมติควรเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน เช่น จากอินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาจีน และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

### 2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติไปพัฒนาเรื่องเจตคติที่ดีต่อการเรียนรายวิชาภาษาจีนของนักเรียนให้เพิ่มมากขึ้นเพื่อให้นักเรียนรักและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน

2.2 ควรมีการศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาจีน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ TGT ร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบอื่นๆ

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถด้านอื่นๆ เช่น ความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน เป็นต้น

## เอกสารอ้างอิง

- เกศรา อินทนนท์. (2556). **ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เขมณัฏฐ์ ทรัพย์เกษมชัย. (2557). **เปิดตำนานผ่านอักษรจีน.** กรุงเทพฯ: มติชน.
- คมปรัตน์ การพิรมย์. (2556). **การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธัญพร บุญปัน. (2548). **การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) โดยการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้แข่งขันกันเป็นทีม (TGT).** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). **การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร.** กรุงเทพฯ: สุวีริยา-สาส์น.
- ประกาศิต อานุภาพแสนยากร. (2555). **การจัดการเรียนรู้.** มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ฉะเชิงเทรา. (2558). **รายงานผลการเรียนรายวิชาภาษาจีน.** ฉะเชิงเทรา: โรงเรียน. (เอกสารอัดสำเนา).

- ศุภชัย แจ่มใจ. (2552). **รายงานการวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนสาขาวิเทศธุรกิจจีนและสาขาจีนศึกษา คณะวิเทศศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต.** สงขลา: คณะวิเทศศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สวัสดิ์ บันเทิงสุข. (2553). **เทคนิคการพูด.** กรุงเทพฯ: ไทยควอลิตี้บุ๊คส์.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2545). **แนวคิดและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ. (2553). **ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย.** กรุงเทพฯ: บางกอกบล๊อค.
- อรพิน พจนานนท์. (2538). **การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในระดับประถมศึกษา.** ขอนแก่น: โครงการผลิตเอกสารและตำราทางวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Ladousse, G. P. (1997). **Role play.** Oxford: Oxford University Press.